

φοβούμενος ἴσως μὴ θίξῃ εὐπαθεστέρας χορδὰς, ὅτι τὴν δυσχερῆ καὶ γιγάντειον ἐν τῇ Παιδαγωγίᾳ ἀριστοτεχνικῆν Σου δρᾶσιν ὑπεστήριζον κατ' ἐξοχὴν ὁ ἐσώτατος ἐν Σοὶ εὐγενὴς ἄνθρωπος, ἡ ἐν μαρτυρίᾳ αἰωνίᾳ ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἀναπλάσει ὀδυνωμένη ἁγνὴ Σου καρδιά, τὰ ἄσπιλα καὶ ἔθνοπρεπῆ τῆς μεγάλῃς Σου ψυχῆς ἰδανικὰ, ἅτινα Σὲ ἀφήκων πτωχὸν μὲν ἐν κερματίοις . . ., ὑπέρπλουτον ὁμως ἐν ἐκτιμῆσει παγκοίνῳ καὶ σεβασμῷ βαθεῖ καὶ ἅτινα μόνον ἀνήγαγόν Σε εἰς τὸ ὕψος τοῦτο τῆς πρωτοτύπου ἐν τῷ εἶδει Σου αὐθεντίας!

Ζῆθι λοιπόν, χαλύθδινε, ἔθνοπρεπέστατε καὶ ἀπαράμιλλε γέρον!

Πρόκοπτε καὶ συντρίβου εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς διαπλάσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Γένους, τὸν καλλιμάχον. Χαλεπαίνου καὶ μαρτύρει ἐν ἀνάγκῃ, δσάκις τοῦτο ὁ σῶφρων Σου λογισμὸς χάριν ἀγιωτέρου σκοποῦ ἀπαιτήσῃ. Διατῆρει ἀείποτε ἀκμαίαν καὶ ῥοδινὴν, τὴν εὐρωστον τῆς ψυχῆς Σου καλλονήν, τὴν ἀγαθότητά Σου—τὴν ἐνεργόν,—ἥτις εἶνε διὰ Σε τὸ μοναδικὸν κίνητρον πρὸς πράξεις εὐγενεῖς, ἀφ' ὧν μόνον ἀντλεῖς εἰς τὸ γῆρας Σου τὴν χαράν! Περιφρούρει ὡς πολύτιμον θησαυρῖσμα τὰ συγκροτοῦντα Σε ἰσχυρὰ αἰσθήματα, ἅτινα εἶνε ἰσχυρὰ, πάντως ὡς ἐκ τοῦ ἀληθοῦς κάλλους καὶ τῆς ἀγνότητος τῆς ψυχῆς Σου, ἐν τῇ ὁποίᾳ βλαστάνουσι! Φῶτιζε, πολυσέβαστε διδάσκαλε, ὡς προβολεὺς ἀτέρμων ὑπερηψύλου φάρου, τὴν θαυμασίαν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ὀλκάδα, ἣν ἐν τῇ ἀναδρομῇ τῶν αἰώνων καὶ τῶν ἔθνων συνέπηξαν οἱ ἐθάνατοι ἐκείνοι τῆς προγονικῆς ἡμῶν ἀγωγῆς λάτρεις!

Καὶ ἦδη, σεβαστῇ ὁμήγυρις, τίμησον τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐπὶ τριάκοντα πέντε ὄλα τῆς ζωῆς του ἔτη, ἔδρα μαραινόμενος ἵνα θάλλωσιν ἄλλοι, τίμησον τὸν ἐκπροσωποῦντα τὴν εὐτυχίαν χιλιᾶδων ὄλων γονέων καὶ κηδεμόνων, τὸν ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς γλυκύν, ἀθόρυβον καὶ ἀνέλπιστον ἐν τῷ κρυπτῷ ἄρωγόν τῆς ἀληθοῦς πενίας καὶ τοῦ εὐέλπιδος ὄρφανοῦ, τίμησον τὸν ὑπὲρ τῶν πατριῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας πυρπολούμενον Πρεσβύτην, τὸν ἀχρήματον Πρύτανιν τῶν δωρητῶν τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, τίμησον τέλος τὴν μορφὴν τὴν εὐγενῆ, ἐπὶ τῆς ὁποίας πολλὰς ἐχάραξεν ἡ ὀδύνη πτυχᾶς, τὴν ὁποίαν πολλάκις ἠυλάκωσαν ῥυτίδες μόχθου καὶ πικρίας, ἀλλ' ἐφ' ἧς οὐδεὶς ἀπετέθη σπίλος!

Κωνσταντινούπολις, 1906.

Α. ΜΑΜΜΕΛΗΣ

ΕΙΣ ΕΡΩΤΟΛΗΠΤΟΝ ΜΟΥΣΙΚΟΝ

Η μουσικὴ τοῦ Ἑρωτος! τῆς Μουσικῆς ὁ ἔρωσ!
 Ἀυτὰ τὰ δυὸ σ' ἀπορροφοῦν κ' εἶσ' εὐτυχῆς, νομίζεις.
 Ἄν ὅμως πᾶσα μουσικὴ ἦνε παλμὸς ἀέρος,
 Φῶς φανερὰ καὶ μὲ τὰ δυὸ ἀέρα κοπανίζεις!

[Κων/λις]

Γ. ΑΠ.